

**Rector Academiae Rostochiensis, Gottlob Fridericus Seligmann/ Metaph. & Phys.
Prof. Facult. Philos. Decan. ... Ad Exequias ... Matronae, Johannaë, natae
Bacmeisteriae, Viri ... Dn. Michaelis Laurentii ... pie paratas, Omnes Omnium
Ordinum ac Dignitatum Cives Academicos, quo fas est, studio invitat : [P. P. d.
19. Mart. An. MDCLXXXIV.]**

Rostochii: Wepplingius, [1684]

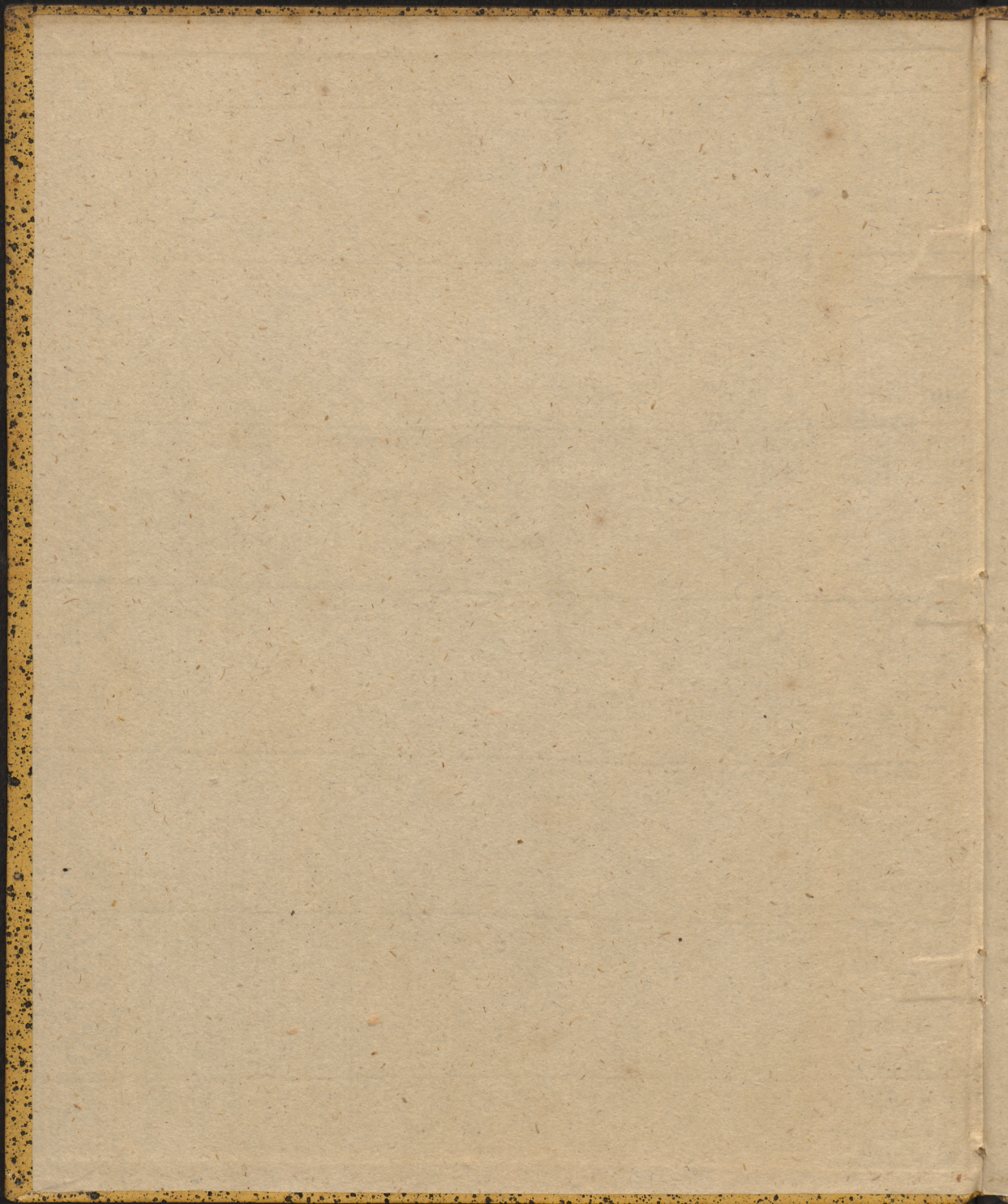
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746582935>

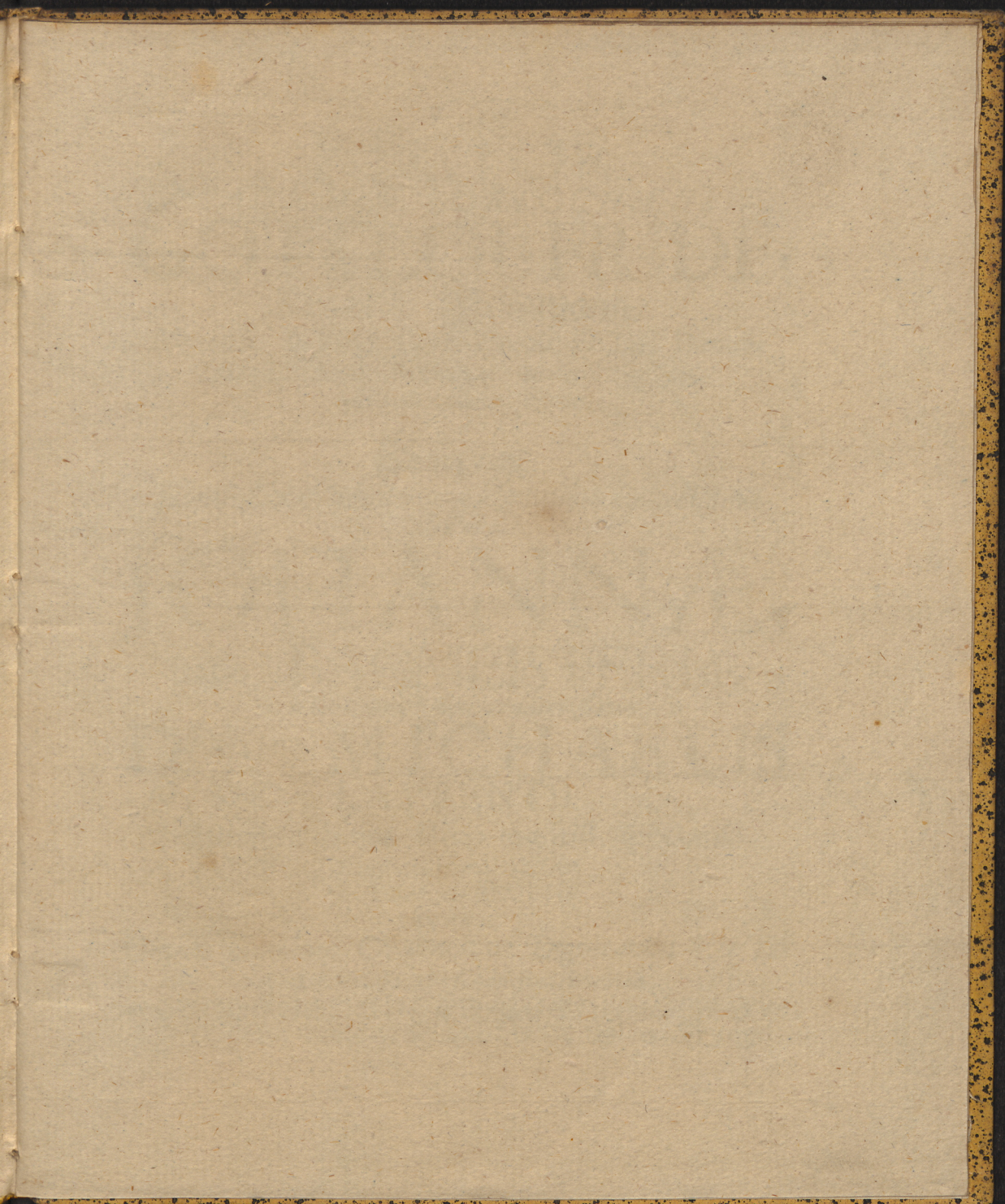
Druck Freier Zugang

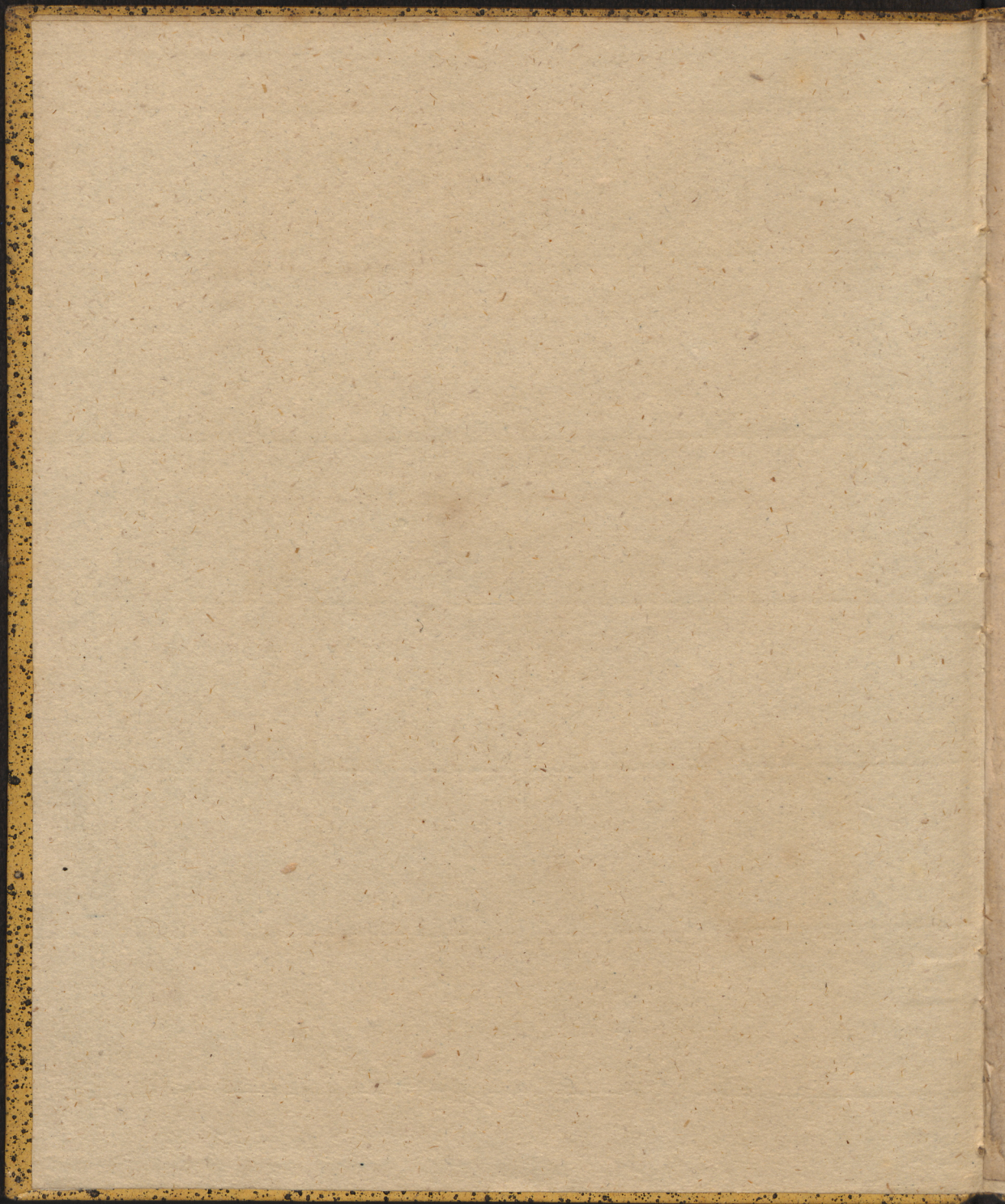

Seligmann, G. F.,
in J. Bacmeister,
uxor. M. Lavrens.
R. 1684.

46

e. d!
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,
GOTTLOBFRIDE-
RICUS Seligmann /

Metaph. & Phys. Prof. Facult. Philos. Decan.
Templi. Cathedr. Archidiacon. & apud Lipsiens.
adhuc Ducalis Collegiatus,

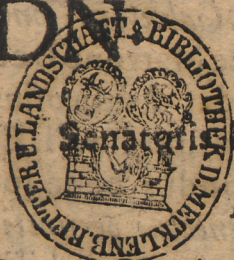
Ad
Exeqvias

*Honestissima Omnibusque Virtutibus Fulgidissima
Matrona,*

JOHANNÆ,
natæ BACMEISTERIÆ,

VIRI Amplissimi Prudentissimiq;

DA MICHAELIS
LAVRENTII

hujus Urbis meritiss. spectatiss.

LaudatissimæVIDUÆ

Abs Tristissimis RELICTIS

pièparatas,

*Omnes Omnium Ordinum ac Dignitatum CIVES
ACADEMICOS, quò fas est, studio invitat.*

ROSTOCHII, Prælo WEPLINGIANO, Univerf. Typogr.

Encomio prosequitur insigni certè
HANNAM Ambrosius, Matronam,
cujus in præsentati Christi Historiâ
Luc 11. fit mentio. Prophetavit, in-
quit, Simeon: Prophetavit (Eli(sabeta)
copulata Conjugio; Prophetavit (Ma-
ria) Virgo: Debuit etiam Vidua Prophetare, ne
qua aut professio deesset aut sexus. Et vidua quidem
(hæc encomij verba) propectæ admodum ætatis,
summæ continentia & Castitatis, eximiaque pietatis,
quæ corpus suum jejuniis & animum precibus DEO
quotidiè consecrabat & obferebat (vid. Calixt. in Conc.
I. c. 11.). Vix crediderim digniora de Marrona Deo
dedita pronunciarî posse. Laudat Ambrosius
ætatem admodum propectam; ô quantum hæc DEI
beneficium! Sunt rari, ut Gramondus benè lo-
quitur H. G. p. 145 quibus extrema Senectus permitti-
tur; sed quò rarior hæc beatitas, eò major, ubi is
competit, qui ut ejusdem verba habent, Christia-
na pietate non indignum censent, furto sibi subducere
extre-

extrema vita, Deo adplicanda. Atque hinc etiam
 excellentior HANNÆ laus est, quando ætati vir-
 tus, tanquam Genuina Bonæ senectutis Comes,
 adjungitur. Ut enim res mortalium cadere solent,
 nunc læta adparet facies, quam mox tristis excipit
 minusque favens. At inter mala etiam obvenien-
 tia, omnia ei adsunt bona, penes quem est Virtus.
 Virtus in HANNA extollitur, quam in viduis Apo-
 stolus requirit: *Quæ verè vidua est ac desolata, spe-
 rat in Deo & perseverat in observationibus ac precatio-
 nibus nocte dieque (1. Tim. V. 5).* Virtus Continen-
 tia est & Castitas; digna utraque, quæ suis decore-
 tur elogiis, *Illæ sub Zonæ, Cinguli, quò corpus præ-
 cingitur; Hæc, sub Porphyrii; Avis, adulterium,*
*tantoperè exosæ, ut si quam eò inquinari depre-
 hendat, continuo se se impatientiâ sceleris stran-
 gulare scribatur, eximiis emblematis inter scri-
 ptos (vid. Masen. Specul. Imagin. c. 7. 8. n. 69) nitet.*
 Virtus Pietas est, corporisque & animi devota de-
 dicatio. Illa Ciconiæ, Africos serpentes rostro in-
 sectantis, Symbolo fulget; cum Dicto: DONEC
 CONFICIAM (vid. Thesaur. Inscr. p. 4.); hæc amo-
 ris calicis speique vividæ impulsu nititur. O quàm
 egregium hæc in virtutis assignatione encomium!
 Vult idem prolixius deducere, PROBÆ, VI-
 DUÆ, præscribens benè vivendi Regulas, Augu-
 stinus. Hinc jubet eam, quantâcunque tempora-

lium bonorum felicitatis circumfluat, persistere in
 orationibus, se item, præ amore veræ vitæ, desola-
 tam purare in hoc seculò, & quæ alia piissimè ibi-
 dem probæ Menti PROBÆ infusurrat. Sed ea,
 ipsa vivò exemplò exhibebat HANNA, his laudibus
 ab Ambrosio, imò abs SPIRITU S. decorata.
 Utinam verò & in vivâ adhuc JOHANNANostrâ,
 cui hodiè Exequiæ decentissimè parantur, idem de-
 monstrare possemus, ceu de eadem demortuâ
 deprædicare ex verò habentus. Sanè Digna illa,
 quam paribus semper encomiis evehamus, cui in-
 super ultimum frequentissimi comitatus honorent
 hodiè exhibeamus. Pro merita hoc omne ipsa est;
 pro meriti sunt, quorum, post DEVM, beneficio
 hanc vitam debuit; Majorum nunc in Dominò qui-
 escentium. Natales enim retulit ad PATREM
 VIRUM Nobilissimum, Amplissimum atque Ex-
 perientissimum, DN. JOHANNEM BACMEISTE-
 RUM Phil. & Medic. Doct. inclutiss. Profess. Cele-
 berr. & Colleg. Ducalis in hac Academiâ Senioreni
 Gravissimum. MATREM verò *separatè in oratione*, cu-
 jus unguenti pretiosi instar inter BONOS fragrat
 memoria posthuma, CHRISTINAM Cassen. A-
 vum paternæ lineæ venerari potuit VIRUM Ma-
 ximè Reverendum, Ampliss. atque Excellentissi-
 mum, DN. LUCAM BACMEISTERUM, Doctorem
 & Professore Theologum de Academiâ, nec non
 per

per XLVI. Ann. Pastorem, ut & Superintendentem
 de Eccles. quæ IESU SALVATORI Nostro hic
 colligitur, meritissimum. : AVIAM Decoratissi-
 mam omniqve laudum & virtutum nitore commen-
 datissimam Matronam, JOHANNAM BORDIN-
 GIAM. AVUM Maternæ lineæ habuit coluitqve
 VIRUM Spectabilem ac Præ-Eximium DN. JACO-
 BUM Cassen/è primariis Rôleæ hujus Urbis Civibus
 AVIAM Honestissimam omnibusq; virtutibus com-
 mendatissimam Matronam, ANNAM BURENIAM,
 PROAVUM Paternæ lineæ agnovit, VIRUM bonæ
 probatæqve fidei & Pietatis, DN. JOHANNEM
 Baemeister/Civem Luneburgensem; PRO-AVIAM,
 Honoratissimam Ornatissimamqve Matronam,
 ANNAM Lübbings. PROAVUM Maternæ lineæ
 memorare scivit Ampliss. Prudentissimumqve VI-
 RUM, DN. PETRUM Cassen/Senatorem hujus ur-
 bis gravissimum. : PROAVIAM Nobilissimam
 venerandamqve Matronam, THALIAM TURC-
 KOWEN, ex per-antiqva TURCOVIORUM Fa-
 miliâ oriundam. Hi sunt Parentes, hi Majores,
 abs quibus ortum derivare suum laudatissima No-
 stra potuit JOHANNA: hęc nomine cum Ba-
 ptismi lavacrâ tingeretur, quod, ubi ejus vagitus
 primos Rosetum Nostrum Anno MDCXII hęc ipsa
 Martiō Mense excepisset, non multo post conngit,
 in AVIÆ optatissimam mnemosynon exornata.

X3

Nec

Nec defuit bonæ originis bona educatio, quam faustam esse ac
 elicem is iussit, cuius nutu geruntur omnia ac diriguntur. Cre-
 vit ætate, crevit gratiâ apud Deum & Homines, pulcherrimum-
 que Nominis omen, JOHANNA Nostra in omnibus, quantum
 fieri potuit, explevit. Factum inde, ut Anno MDCXXXIII.
 d. 8. Maji tunc Civi post ab Ann. XLII. Senatori ap. Nos Spe-
 ctatissimo, Ampliss. proin & Prudentiss. VIRO, DN. MICHA-
 ELI LAURENTZ, nunc B. felicissimô Conjugij vinculo jun-
 geretur. Quod nec benedictionis divinæ expers sensit. Edi-
 dit enim in lucem novem liberos: eosque inter, Sex Filios,
 Tres Filias, Scilicet: JOHANNEM I. JOHANNEM II., CHRI-
 STOPHORUM, (tenerrimâ tamen in ætate ereptos rursus),
 JOHANNAM porrò & CHRISTINAM (quam posteriorem,
 ubi adolevisset paulò, inopinus sclopeti ictus abs homine im-
 pio profectus è numero vivorum iussit excedere); Inde MAT-
 THÆUS sequitur & SOPHIA (quæ & ipsa quoque renellula ob-
 ijt); tandemque JACOBUS numerandus est & LUCAS, cum
 JOHANNA & MATTHÆO per tempus aliquod, & illa & iste
 adhuc per Dei gratiam superstites. Atq; JOHANNAM quod
 attinet, ducta illa Domum fuit Anno MDC LVII. 16. April. abs
 VIRO spectabili ac Præstantissimo, DN. BERNHARDO
Scharffenberg / Cive & Zythopæo hic loci Præ-Eximio,
 quem pariter fecundâ prole beatum reddidit: De Novem en-
 quos progeniit liberis: MICHAELE-GEORGIO, JOHAN-
 NA-JUSTINA, BERNHARDO-JOHANNE, DANIELE-
 JACOBO, MARGARETHA-CHRISTINA, ANNA-UR-
 SULA, MARIA-ELISABTHA, NICOLAO ERNESTO &
 MATTHÆO-HENRICO, duæ Filix, MARGARETA-CHRI-
 STINA & ANNA URSULA nuper sepultæ sunt. MAT-
 THÆUM autem quod concernit, Clarissimus ls Phil. Magister
 & ad D. Mar. Diaconus Meritissimus, dum viveret, extitit, co-
 pulatamque sibi dulcissimo Matrimonio VIRI Pl. Reverend. B.
 DN.

DN. JOACHIMI LINDEMANNI, Archi-Diac. Mariani, dilectissimam Filiam, Virginem tum, omnibus Dotibus nitidissime conspicuam, MARIAM ELISABETHAM, sincerissime at & brevissime amavit; quod morte sua partum etiam Filiae, non diu vitalis, anteverteret. Sed JACOBUS Civem se verè Bonum & Zythopœum laudabilem hic demonstrans, uxorem sibi exoravit & indeptus est, VIRI & Senectute venerabilis, & meritis in Jacobæam nostram, cui & ipse præfectus est, ædem Clari, DN. HENRICI PASCHEN, Civis etiam & Zythopœi æstimatiss. Filiam natu Maximam, pietateq; & morum elegantia florentissimam, ELSABEN, ex qua vidit JOHANNAM-MARGARETAM & MICHAELEM-HENRICUM, Deo benignissimò ita volente, adhuc viventes; dum Ipse ad vitæ terminalia, elapsis abhinc quinque septimanis, beatissime properavit. Super est LUCAS, Auri Probator bonus, Bernstadii Silesiorum habitans, qui ex Conjugio hætenus felici geminam prolem suscepit quidem, sed alteram cælo restituit.

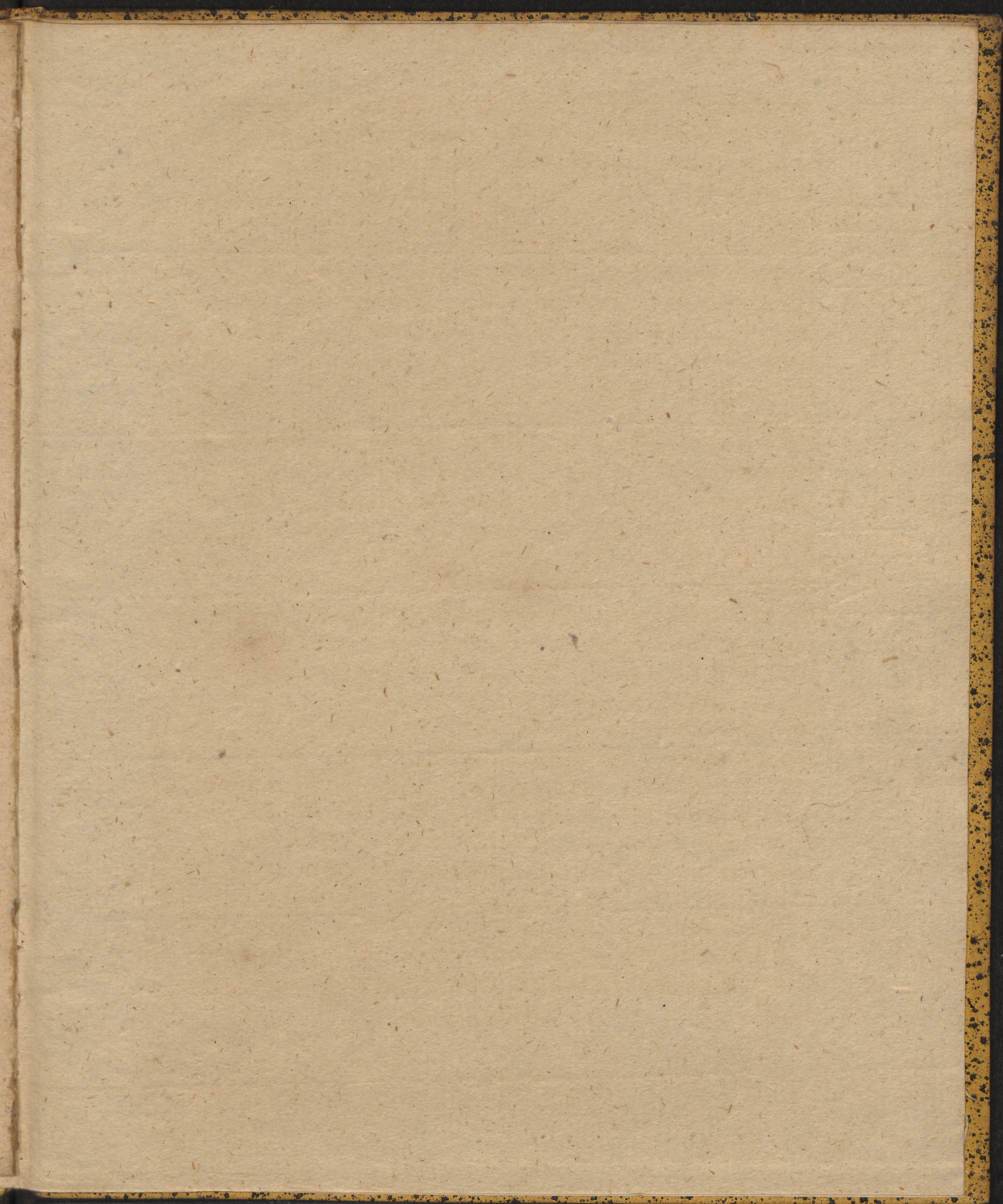
In tantam se extendit Matronæ Nostræ Beatissimæ memoria propaginem. Ipsa interim Virtutum optimarum Exemplar non immerito vocata fuit: Ipsa HANNÆ simillimam JOHANNAM se exhibuit. Sed verò heu! exhibuit; quæ nunc præsentiam suam exhibere desuit. Ut enim Senectus ipsa morbus est; ita deficientibus per eam viribus, mœror accessit, quem ex solatii sui post DEUM optimi, FILII hinc degentis, insperato secessu sensit, quod & Eandem afflixere hinc festinantes quoque NEPTES; ipsius delicia. Isque adeo invasit corpus, ut imminere mortem sibi, satis colligere posset. Verum ergo viæ ad cœlites feliciter conficiendæ Viaticum desiderando desideravit, utque eodem ritè instrueretur SALVATORI Sanctissimo confisa anima, promptè petitis hisce devotissimis Confessionarius assurrexit, VIR Pl. Rever. & Ampliss. DN. M. HENRICUS CARMON, Pastor Cathedral.

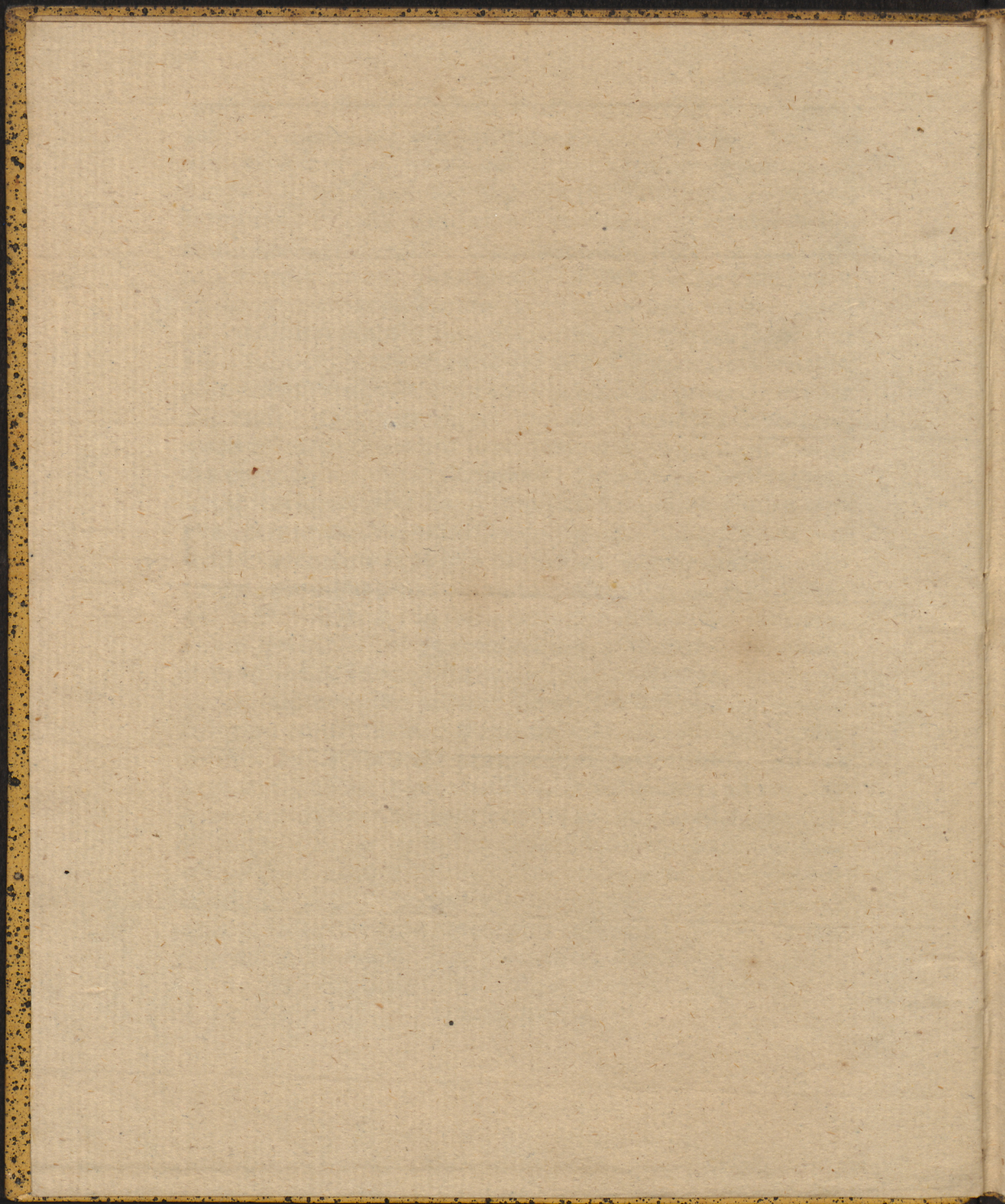
adis

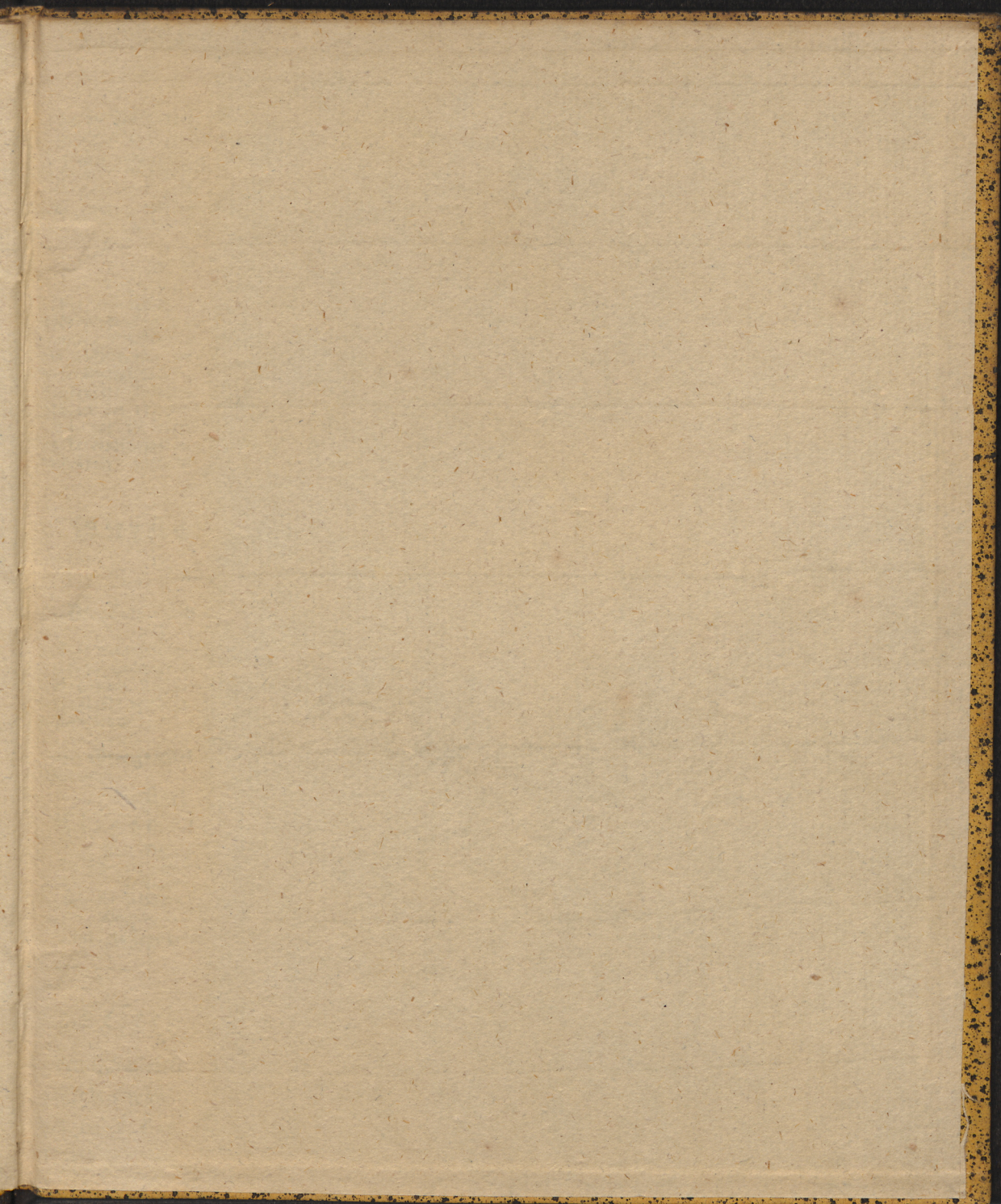
ædis meritisimus, Collega Noster honoratiss. & pro more
suo i. e. fidelissimè piissimèque ad superiora, quæ hanc vi-
tam excipiunt, aspiranti adstitit. Seposuit exin magis &
magis JOHANNA Nostra ea, quæ in terris distingere mentes
hominum solent, paratissimaque semper ultimam vitæ ho-
ram expectavit: quam &, efficacissima licet abs Nobilissi-
mo, Experientissimoque BARNSTORFIO, Doctore Medico &
Practico celebratissimo, præscriberentur medicamina, quod
per absumas senio & mœrore vires, vim exerere suam non
possent; d. 13. Mensis hujus, ubi de nocte undecima instaret,
placidissimè attrigit, sicq; ad annum LXXII. provecta in pace
expiravit. Quamvis autem voti sic sui compos sit reddita,
quod in corde tenus hæc fovit semper & constantissimis ad
extrema usque indiciiis declaravit; Non absque luctu tamen
hodiè inclutas urbis hujus Familias, Beatissimæ Nostræ atti-
guas, cernimus, Deplorant Decus Ornamentumque suum; de-
flent Prudentiam sæpè ipsis proficuum, lugent exemplar vir-
tutum, omnibus probatissimum. Ceterum uti HIS ab Eo,
qui HANNÆ laudes in sacris annotare voluit, qui nostram
etiam JOHANNAM per vitam omnem direxit & moribun-
dam in spe & fiducia sustentavit, erectos recreatosque undi-
quaque animos adprecamur; sic & Nos ipsi non parum so-
latorum conferemus, si frequenti comitatu Exequiis lauda-
tissimæ hujus Matronæ promptissimi intererimus. Ad Vos
ergo, O CIVES honoratissimi, æstimatissimi, ad vos, in-
quam omnes hæc tendit præscriptio, ac, quæ fas est, humanita-
te & studio rogat, ut hoc decentissimum charitatis Christia-
næ officium, ceu soletis h. e. satis ampla præsentia benevo-
lè contestemini. Erunt vicissim, in quibus, det latissima
quævis DEUS! se reciproca Vobis aperient. Valere, scripe,
festinantiss. calamò & P.P.d. 19. Mart. An. MDCLXXXIV.

Sub Sigill. RECTOR. Conveniemus in æde

Jacob. hor. 1.

DN. JOACHIMI LINDEMANNI, Ar-
 lectissimam Filiam, Virginem tūm, omni-
 mē conspicuam, MARIAM ELISABETI
 & brevissimē amavit; qvōd morte suā pa-
 diu vitalis, anteverteret. Sed JACOBUS
 & Zythopœum laudabilem hic demonst-
 ravit & indeptus est, VIRI & Senectute
 in Jacobæam nostram, cui & ipse præfetu
 HENRICI PASCHEN, Civis etiam &
 Filiam natu Maximam, pietateq; & mor-
 tissimam, ELSABEN, ex qvā vidit JOHA-
 TAM & MICHAЕLEM-HENRICUM,
 volente, adhuc viventes; dum Ipse ad v-
 abhinc qvinque septimanis, beatissimē p-
 LUCAS, Auri Probator bonus, Bernstadi
 qvi ex Conjugio hactenus felici geminan-
 dem, sed alteram cœlo restituit.

In tantam se extendit Matronæ N-
 moria propaginem. Ipsa interim V-
 Exemplar non immeritō vocata fuit: I-
 mam JOHANNAM se exhibuit. Sed v-
 quæ nunc præsentiam suam exhibere desi-
 ipsa morbus est; ita deficientibus per e-
 accessit, quem exsolatii sui post DEUM
 degentis, insperato secessu sensit, quō
 hinc festinantes quoque NEPTES; ipsius
 invasit corpus, ut imminere mortem sib-
 set. Verum ergo via ad cœlites felicit-
 cum desiderando desideravit, utque eō
 SALVATORI Sanctissimo confisa an-
 hisce devotissimis Confessionarius assun-
 & Ampliss. DN. M. HENRICUS CARMO

ariani, di-
 nitidissi-
 rissimē at
 Filia, non
 Bonum
 sibi exo-
 & meritis
 clari, DN.
 stimatiss.
 ā floren-
 RGARE-
 ssimō ita
 ia, elapsis
 Super est
 habitans,
 cepit qvi-

ima me-
 timarum
 E similli-
 exhibuit;
 Senectus
 mœror
 ILII hie
 affligere
 que adeo
 gere pos-
 la Viati-
 rueretur
 e petitis
 l. Rever.
 thedral.
 adis